

MÁMA ČEŠKA, TÁTA FRANCOUZ, JAK BUDU MLUVIT JÁ?

Datum konání: 19. 03. 2021

Místo konání: [online] via MS Teams

Název přednášky: Czech School Without Borders, Paris

Přednášející: MUDr. Lucie Slavíková-Boucher

Počet účastníků: 31

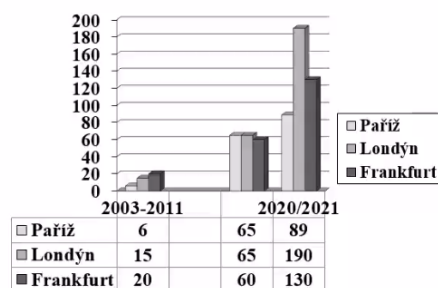
Zpracovali: Kartašová Denisa, Sedláčková Sára

MUDr. Lucie Slavíková-Boucher je původním povoláním lékařka, v současnosti se však již více než 20 let zabývá problematikou bilingvismu. Je zakladatelka Českých škol bez hranic (dále ČŠBH), současná předsedkyně spolku Česká škola bez hranic a koordinátorka vzdělávacích projektů, které spolek realizuje. V roce 2003 se zasloužila o založení první školy v rámci projektu ČŠBH v Paříži, kterou dodnes řídí. V rámci ní se věnuje především poradenství v oblasti vícejazyčné výchovy a výuky, sama totiž vychovala dvě vícejazyčné děti.

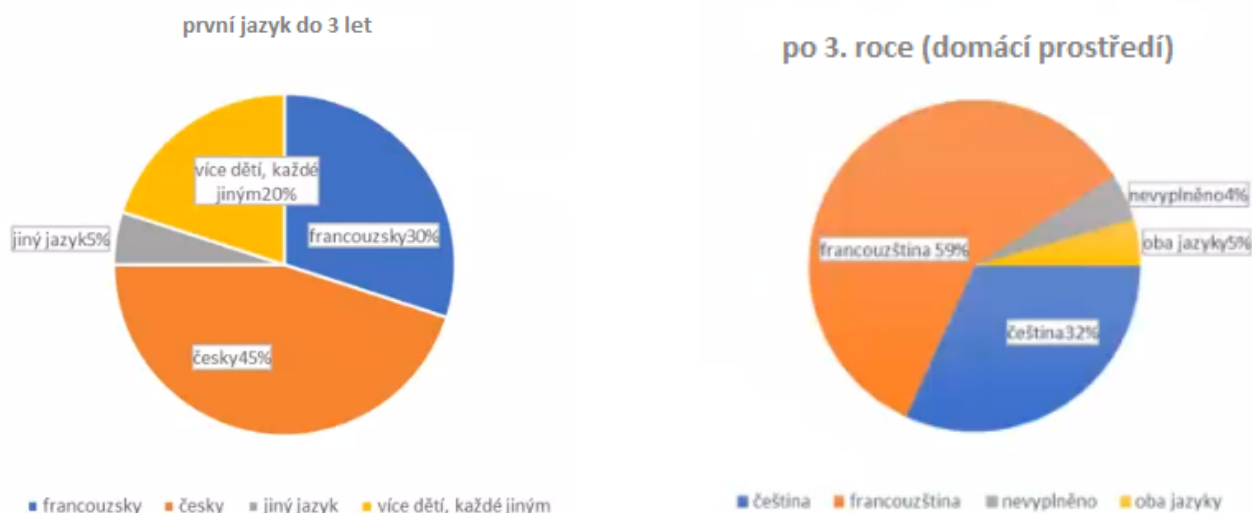
Spolek Česká škola bez hranic se od roku 2003 dále rozrostl do osmi velkoměst, spolupráce však probíhá mezi 120 školami po celém světě čítajícími více než 3600 žáků. Jeho cílem je udržovat a šířit znalost českého jazyka a kultury u Čechů žijících v zahraničí, a to právě skrze výuku dětí s českými kořeny.

Počty žáků (největší ČŠBH)

V rámci své přednášky nám paní doktorka Slavíková-Boucher představila samotný princip fungování škol. Výuka probíhá intenzivně celý jeden den v týdnu a výhradně v češtině, obsahuje však nejen český jazyk a literaturu, ale i dějepis a zeměpis. Důležité je, že škola také pomáhá s nastavením podmínek pro udržení češtiny v domácnosti, vysvětluje rodičům, proč je důležité na dítě mluvit česky i doma.

Žáky těchto škol jsou často občané České republiky, kteří se narodili do smíšené rodiny. Nejčastěji matka – Češka – zůstává s dítětem na mateřské, do věku tří let tak u dítěte převládá čeština. S nástupem do školy však na úkor češtiny začíná převládat druhý jazyk.

Po předškolní přípravě (18 měsíců – 6 let) následuje nástup do první třídy, kam jsou přijímány pouze ty děti, které jsou dostatečně jazykově vybaveny. Kvalita výuky i přístup k hodnocení totiž musí odpovídat školám v Česku. V pozdějším věku jsou žáci ČŠBH schopni domluvit se česky bez obtíží, někteří se do České republiky dokonce stěhují. Studium češtiny jakožto slovanského jazyka jim také usnadňuje učení se dalších cizích jazyků a zprostředkovává jim lepší uplatnění na trhu práce či možnost studia na vysokých školách v Česku. Vysvětlení, proč je výuka češtiny skrze České školy bez hranic prospěšná a důležitá, paní doktorka završila informací, že všechny školy v rámci projektu ČŠBH fungují na stejném vzdělávacím systému. Rodiny se tak mohou přestěhovat do jiného státu aniž by bylo vzdělání dětí narušeno.

Fungování Českých škol bez hranic má však svá úskalí, paní doktorka je dokonce pojmenovala jako existenční výzvy škol. Žákům totiž s přechodem na 2. stupeň přibývají povinnosti a na výuku češtiny nezbývá tolik času. Nejen žákům, ale i rodičům se často nechce trávit celý víkendový den

výukou, mnozí navíc dojíždí z širokého okolí Paříže. Také financování a s tím spojená kvalita výuky a vyučujících jsou faktory, které fungování škol znesnadňují. Paní doktorka však neztrácí nadšení a spolu s ostatními pracovníky dělají pro Českou školu bez hranic v Paříži maximum.

Ke konci přednášky jsme byli navnaděni vyjet do ČŠBH na stáž, nasbírat životní zkušenosti prací s bilingvními žáky a jejich rodiči, kteří pochází z odlišného jazykového a kulturního prostředí. Nabízí se totiž nejen Paříž, ale i Londýn, Brusel či třeba Ženeva. Pracovníci škol jsou navíc velmi vstřícní, rádi se stážisty spolupracují a nabízejí jim pomoc například se sháněním ubytování.

Závěrečná diskuze byla obsáhlá a výživná, z komentářů i dotazů znělo nadšení z existence zahraničních českých škol a obdiv preciznosti jejich fungování. Zároveň se posluchači podívovali odhodláním a vytrvalostí dětí i rodičů trávit svůj volný víkendový den výukou navíc, a především úrovní jazyka, kterou musí studenti dosahovat. Do diskuze se zapojil kromě studentů a vyučujících také pan doktor Jaroslav Stanovský, který se mimo jiné zasloužil o vylepšení vzdělávacího programu dějepisu ČŠBH a pod vedením přednášející paní doktorky absolvoval svůj vlastní doktorát. Podělil se o své nemalé zkušenosti s pařížskou školou, ve které fungoval jako dobrovolník v průběhu všech šesti semestrů strávených studiem v Paříži.

Přednáška byla plná nových informací o výuce češtiny za hranicemi našeho státu, paní doktorka Slavíková-Boucher z pozice zakladatelky představila princip a důvody fungování Českých škol bez hranic velmi jasně a obsáhle. Posluchači si tak odnesli nejen vhled za oponu, ale také nadšení pro absolvování Erasmu či stáže v některém z měst, kde ČŠBH působí.